

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616203325
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8616203325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu C. M., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. Z. XX/X, XXX XX L., štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpenému JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou, so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 800,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 6C/106/2016 - 130 zo dňa 27.05.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutej časti t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku.
P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 800,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28.7.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietol.

III. Žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 3 ods. 1, 2, 3; § 48 ods. 1, 2; § 52 ods. 1, 2; § 788 ods. 1, 3; § 796 ods. 1, 2; § 797 ods. 1, 2; § 801 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), a podľa § 79 ods. 1, 2, 3 zákona č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 20.01.2015 žalobca ako poistník a súčasne poistený uzavrel so žalovaným ako poisťovateľom poistnú zmluvu Poistenie úrazu a zodpovednosti so začiatkom poistenia 0:00 hod. 21.1.2015, s poistnou dobou v závislosti od dojednaného rizika, s ročným poistným obdobím, so spôsobom platenia poistného: štvrťročne, s celkovým ročným poistným 178,- eur a výslednou štvrťročnou splátkou poistného 44,50 eur, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné poistné podmienky pre poistenie úrazu a zodpovednosti. Žalobca podpisom zmluvy prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie úrazu a zodpovednosti, vrátane údajov podľa § 792a OZ a v písomnej forme ich prevzal spolu s formulárom o dôležitých zmluvných podmienkach poistnej zmluvy a že bol oboznámený s informáciami o dojednaných poisteniach uvedenými v Oceňovacích tabuľkách pre trvalé následky v dôsledku úrazu a v Oceňovacích tabuľkách pre dobu nevyhnutného liečenia úrazu. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzavretia zmluvy bol

žalobca so Všeobecnými poisťovacími podmienkami oboznámený, aj keď v žalobe a na začiatku výsluchu na pojednávaní tvrdil, že všeobecné poisťovacie podmienky mu neboli odovzdané. Súd prvej inštancie konštatoval, že poisťovacia zmluva medzi stranami bola platne uzavretá. Poisťovacie za prvé poisťovacie obdobie vo výške 44,50 eur žalobca uhradil dňa 27.3.2015. Z lekárskej správy mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca dňa 9.3.2015 utrpel úraz - podvrtnutie pravého kolenného kĺbu s konečnou diagnózou diskretná lézia zadného rohu med. menisku. Z podania žalovaného zo dňa 3.6.2015 je zrejmé, že žalovaný odstúpil od poisťovacej zmluvy s poukazom na zmluvné dojednania uvedené v článku 3 ods. 8, písm. b) Všeobecných poisťovacích podmienok, podľa ktorých poisťovateľ je oprávnený odstúpiť od poisťovacej zmluvy, ak poisťovacie za prvé poisťovacie obdobie, resp. splátka poisťovacieho za prvé poisťovacie obdobie, nebolo uhradené a pripísané na účet poisťovateľa do 5 dní odo dňa začiatku poistenia a v dobe omeškania so zaplatením poisťovacieho za prvé poisťovacie obdobie, resp. splátky poisťovacieho za prvé poisťovacie obdobie, nastala poisťovacia udalosť, čo je prípad žalobcu, nakoľko žalobca utrpel úraz dňa 9.3.2015 a poisťovacie za prvé poisťovacie obdobie uhradil až dňa 27.03.2015.

4. Poisťovacia zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je dvojstranný právny úkon, ktorú uzatvára na jednej strane poisťovateľ a na strane druhej - poisťovník. Žalobca ako poisťovník so žalovaným ako poisťovateľom uzavreli poisťovaciu zmluvu, ktorej predmetom je poistenie osôb. Dôvodom uzavretia poisťovacej zmluvy je skutočnosť, že v budúcnosti vznikne náhodná, nepredvídaná udalosť v zmluve bližšie špecifikovaná. Poisťovník sa poisťovacou zmluvou zaväzuje platiť v zmluve dohodnuté poisťovacie a poisťovateľ sa zaväzuje v prípade vzniku poisťovacej udalosti uskutočniť plnenie, na ktorom sa tieto dva subjekty zmluvne dohodli. Poisťovacia zmluva spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Je z nej zrejmé, že žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv.

5. Pri konštatovaní súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, sa tento súd zaoberal skutočnosťou, či uzatvorená zmluva obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko v spotrebiteľských právnych vzťahoch je rozhodujúci princíp ochrany práva spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Podľa názoru súdu prvej inštancie v zhode s názorom žalobcu a odvolacieho súdu je ustanovenie čl. 3 ods. 8 písm. b) Všeobecných poisťovacích podmienok, v ktorom mala byť dohodnutá možnosť odstúpenia od zmluvy tak, ako to urobil žalovaný, v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa poisťovacích zmlúv. Občiansky zákonník ako zákonná norma má prednosť pred poisťovacími podmienkami a poisťovacie podmienky nesmú byť v rozpore so zákonom a nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Poisťovacie podmienky nesmú byť v rozpore s Ústavou SR, so zákonmi, ktoré majú vyššiu právnu silu a tými sú teda aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka je osobitným ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 48 Občianskeho zákonníka, na znenie ktorého poukazoval žalovaný a toto ustanovenie bráni možnosti inej právnej úpravy v zmluve, prípadne v poisťovacích podmienkach. Poisťovacia zmluva bola v čase poisťovacej udalosti platná a účinná, pričom začiatok poistenia bol stanovený na 21.1.2015 o 00,00 hodine. Omeškanie s platením poisťovacieho nemá vplyv na voľnosť poisťovateľa plniť ani vtedy, ak v čase omeškania s platením poisťovacieho nastane poisťovacia udalosť, ako to bolo v prípade žalobcu. Výnimka sa týka iba prípadu uvedeného v § 795 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca bol pri zaplatení poisťovacieho za prvé poisťovacie obdobie v zmysle § 801 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zákonnej lehote. Z uvedeného je zrejmé, že odstúpenie žalovaného od zmluvy nie je platné, že žalovaný nepreukázal splnenie žiadnych predpokladov na odstúpenie od poisťovacej zmluvy a že žalobca preukázal danosť poisťovacieho krytia v čase deklarovanej poisťovacej udalosti. Nakoniec aj sám žalovaný vo svojej odpovedi na žiadosť žalobcu zo dňa 1.8.2015 potvrdil, že dojednané poistenie trvá so všetkými právami a povinnosťami zmluvných strán.

6. Súd prvej inštancie považoval za preukázaný aj nárok žalobcu z dôvodu naplnenia zmluvných definičných znakov poisťovacej udalosti. Nie je možné súhlasiť s uznaním doby nevyhnutného liečenia úrazu žalobcu zo strany žalovaného v období od 16.3.2015 do 25.3.2015, čím podľa žalovaného nebola dosiahnutá zmluvne dojednaná karenčná doba v dĺžke 14 dní. Žalobca utrpel úraz dňa 9.3.2015, lekárske ošetrenie vyhľadal 10.3.2015. Doporučené ortopedické vyšetrenie absolvoval žalobca dňa 16.3.2015, kde mu vzhľadom na nález a diagnózu bola predpísaná terapia - E.. Ďalšiu kontrolu absolvoval 25.3.2015, kde boli popisované subjektívne ťažkosti - bolesť kolena, na ktorú bol predpísaný

Flektor a doporučené MRI vyšetrenie. Doporučené MRI vyšetrenie žalobca absolvoval dňa 19.5.2015, následne kontrolu po MRI dňa 26.5.2015, kde lekár zhodnotil nález na MRI - lézia zadného rohu mediálneho menisku. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že podľa správy ošetrojúceho lekára - zmluvného lekára žalobcu bola určená doba nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu od 10.3.2015 do 26.5.2015, teda 78 dní. S poukazom na oceňovacie tabuľky pod bodom 4.123 poranenie vonkajšieho alebo vnútorného menisku liečené konzervatívne, kde je stanovená doba liečenia v dňoch do 50 dní si žalobca oprávnenne uplatnil denné odškodné po úraze a počas dlhodobej PN. V zmysle Všeobecných poisťných podmienok článku 15 bod 6 má žalobca nárok na sumu 800,- eur, vypočítanú ako súčin výšky denného odškodného po úraze určenej podľa odseku 7 tohto článku, čo je 16,- eur a počtu dní doby nevyhnutného lekárskeho liečenia úrazu určenej podľa odseku 1 alebo 2 článku, čo je 50 dní.

7. Výrok o úroku z omeškania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a podľa § 3 Nariadenia vlády č. 20/2013, ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. Pretože žalovaný svoj dlh žalobcovi včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobcovi priznal vo výroku I. rozsudku v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj úrok z omeškania ročne z priznanej istiny v zákonnej výške 5 %, a to po zmene žaloby od podania žaloby na súde, vo zvyšku požadovaného úroku z omeškania súd žalobu vo výroku II. zamietol.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, súd vo výroku III. rozsudku priznal náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

9. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný, a to proti výroku I. a III.. Proti výroku II. odvolanie nepodal. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Právne odôvodnil svoje odvolanie žalovaný podľa ust. § 355 ods. 1 a § 359 CSP, a odvolacie dôvody podľa ust. § 365 písm. f/ a h/ CSP. Poukázal na to, že nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý považoval nárok žalobcu z dôvodu naplnenia zmluvne definovaných znakov poisťnej zmluvy za preukázaný. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nedostatočne vysvetlil prečo vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd prvej inštancie si bez náležitého skúmania nekriticky osvojil argumentáciu žalobcu, pričom riadne nevysvetlil prečo sa tak stalo. Rovnako žiadnym spôsobom v odôvodnení rozsudku nevysvetľuje ako sa vypořiadal s právnou argumentáciou žalovaného. Žalovaný zastáva názor, že súd prvej inštancie si bez akéhokoľvek ďalšieho skúmania nesprávne vyložil pokyn odvolacieho súdu. Ako vyplýva z pokynu odvolacieho súdu, súd prvej inštancie sa mal zaoberať odvolacími námietkami žalobcu, nie ich nekriticky prijať a rozhodnúť opačne. Žalovaný má za to, že odvolací súd nikdy v odôvodnení svojho rozhodnutia nekonštatoval, že ust. článku 3 ods. 8 písm. b/ všeobecných poisťných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Túto skutočnosť mal súd prvej inštancie skúmať a riadne odôvodniť. Namiesto toho však len konštatoval, že rozhodol v zhode s názorom odvolacieho súdu, pričom odvolací súd takýto názor nikdy nevyslovil. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysvetlil ako sa vypořiadal s právnou argumentáciou žalovaného, týkajúcou sa vzťahu medzi ust. § 48 ods. 1 a § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Opäť sa nekriticky, a podľa názoru žalovaného bez náležitého odôvodnenia stotožnil s právnym názorom žalobcu. Rovnako tak spravil aj pri argumentácii žalobcu v časti o nevyhnutnej dobe liečenia. Žalovaný považoval na nevyhnutné poukázať na tú skutočnosť, že v porovnaní skutkového stavu pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie, a rozhodnutím súdu prvej inštancie proti ktorého smeruje toto odvolanie nedošlo k vykonaniu žiadnych ďalších dôkazov. Prítom rozhodnutie súdu prvej inštancie je úplne opačné. Pre žalovaného je nepochopiteľné ako súd prvej inštancie mohol bez vykonania ďalších dôkazov rozhodnúť o otázke naplnenia zmluvných definičných znakov poisťnej udalosti. Súd prvej inštancie sa v prvom rozhodnutí stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného. Uviedol, že nedošlo k naplneniu definičných znakov poisťnej udalosti. Po vrátení veci odvolacím súdom rozhodol úplne opačne, pričom odkazuje na správu ošetrojúceho lekára, ktorou bola určená doba nevyhnutného liečenia v trvaní 78 dní. Túto správu však mal súd prvej inštancie k dispozícii už pri prvom rozhodovaní vo veci samej, a vtedy na túto správu neprihliadol a argumentoval, že nedošlo zo strany žalobcu k preukázaniu naplnenia definičných znakov poisťnej udalosti v zmysle všeobecných poisťných podmienok. Žalovaný zároveň nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadom trov konania, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť inak. Preto napadol i výrok o trovách konania. Zároveň žalovaný namietal aj

nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie s tým, že právo na spravodlivý proces subsumuje okrem iných aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalovaný má za to, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako súd prvej inštancie posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalovaného, ako ani iné okolnosti na ktoré je súd viazaný v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. V celom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením. Mal za to, že súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Preto navrhol, aby rozsudok odvolací súd v napadnutej časti potvrdil. V celom rozsahu poukázal na písomné a ústne vyjadrenia prednesené žalobcom v tomto konaní. Prvoinštančný súd sa správne plne vysporiadal s usmernením Krajského súdu v Prešove v zmysle jeho uznesenia zo dňa 07.05.2020. Odvolanie žalovaného je všeobecné, nepoukazuje na žiadne konkrétne rozhodnutia súdov a dôkazy, ktoré by preukazovali opak.

11. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol že žalobca vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne tvrdenia, ku ktorým by sa žalovaný už skoršie nevyjadril. Žalovaný tak naďalej v celom rozsahu trvá na predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadreniach, ako aj na podanom odvolaní a jeho odôvodnení a navrhol, aby odvolací súd sám rozhodol, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Vyjadrenie žalovaného bolo zaslané na možné vyjadrenie žalobcovi v prípade, že to považuje za dôležité. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

13. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.03.2022 a zistil, že odvolanie žalovaného v napadnutej časti nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nespĺnením procesných podmienok, porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

16. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd poznamenáva, že nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v ust. § 220 ods. 2 CSP, ktoré stanovuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku a jeho záväznú logickú štruktúru. Odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

17. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie

predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, a to v každom štádiu civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

18. Pretože odvolací súd v napadnutej časti preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie stranami tvrdeného nároku, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

19. Súd prvej inštancie správne v bode 33 svojho rozhodnutia odôvodnil, že poisťná zmluva spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Je z nej zrejmé, že žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačенých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal aj otázkou, či uzavretá zmluva obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Skutočne v spotrebiteľských právnych vzťahoch je rozhodujúci princíp ochrany práva spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Odvolací súd, aj keď to možno jasne neuviedol vo svojom zrušujúcom uznesení, teraz súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že ust. článku 3 ods. 8 písm. b/ všeobecných poisťných podmienok, v ktorom mala byť dohodnutá možnosť odstúpenia od zmluvy, tak ako to urobil žalovaný je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa poisťných zmlúv. Ustanovenie § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka je skutočne osobitným ustanovením vo vzťahu k ust. § 48 Občianskeho zákonníka, na znenie ktorého poukazyval žalovaný, a toto ustanovenie bráni možnosti inej právnej úpravy v zmluve, prípade v poisťných podmienkach. I odvolací súd má za to, že poisťná zmluva bola v čase poisťnej udalosti platná a účinná, pričom začiatok poistenia bol stanovený na 21.01.2015 o 00.00 hodine. Omeškania s platením poisťného nemá vplyv na voľnosť poisťovateľa plniť ani vtedy, ak v čase omeškania s platením poisťného nastane poisťná udalosť ako to bolo v prípade žalobcu. Výnimka sa skutočne týka iba prípadu uvedeného v ust. § 795 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca skutočne preukázal danosť poisťného krytia v čase deklarovanej poisťnej udalosti. Skutočne aj sám žalovaný vo svojej odpovedi na žiadosť žalobcu zo dňa 01.08.2015 potvrdil, že dojednané poistenie trvá so všetkými právami a povinnosťami zmluvných strán.

20. Odvolací súd súhlasí i s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol v bode 35 svojho odôvodnenia. Žalovaný uznal nevyhnutú dobu liečenia úrazu žalobcu v období od 16.03.2015 do 25.03.2015, čím podľa neho nebola dosiahnutá zmluvne dojednaná kadenčná doba v dĺžke 14 dní. Tak, ako uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku žalobca utrpel úraz dňa 09.03.2015. Lekárske ošetrenie vyhladal dňa 10.03.2015. Doporučené ortopedické vyšetrenie absolvoval žalobca dňa 16.03.2015, kde mu vzhľadom na nález a diagnózu bola predpísaná terapia - E.. Ďalšiu kontrolu absolvoval žalobca dňa 25.03.2015, kde boli popisované subjektívne ťažkosti žalobcu, a to bolesť kolena na ktorú mu bol predpísaný Flector a doporučené MRI vyšetrenie, toto žalobca absolvoval dňa 19.05.2015. Následne

kontrolu MRI dňa 26.05.2015, kde lekár zhodnotil nález na MRI, ako léziu zadného rohu mediálneho menisku. Zo správy ošetrojúceho lekára skutočne tak, ako uviedol súd prvej inštancie bola určená doba nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu od 10.03.2015 do 26.05.2015, teda 78 dní. S poukazom na oceňovacie tabuľky pod bodom 4.123 poranenie vonkajšieho alebo vnútorného menisku liečené konzervatívne, kde je stanovená doba liečenia v dňoch do 50 dní, si teda žalobca tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie, oprávnené uplatnil denné odškodné po úraze a počas dlhodobej PN. V zmysle všeobecných poistných podmienok článok 15 bod 6 mal žalobca skutočne nárok na sumu 800,- eur, vypočítanú ako súčin výšky denného odškodného po úraze určenej podľa ods. 7 tohto článku, čo je 16,- eur, a počtu dní doby nevyhnutného lekárskeho liečenia úrazu určenej podľa ods. 1 alebo 2 článku, čo je 50 dní. Odvolací súd nemá pochybnosti o dobe nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu tak, ako to uviedol zmluvný lekár žalobcu, teda od 10.03.2015 do 26.05.2015. Žalobca riadne vyhladal lekárske ošetrenie na ďalší deň po úraze a absolvoval doporučené vyšetrenia. Nemôže mu byť preto na ujmu stanovený spôsob liečby i to, že až dňa 26.05.2015 lekár zhodnotil nález na MRI ako léziu zadného rohu mediálneho menisku. V oceňovacích tabuľkách pod bodom 4.123 toto poranenie je riadne uvedené a je aj stanovená doba liečenia. Žalovaný v odvolaní namieta, že dôkaz o trvaní nevyhnutného liečenia v dobe 78 dní mal súd prvej inštancie k dispozícii už pred svojim prvým rozhodnutím vo veci, a vtedy na túto správu neprihliadal. Žalovaný z uvedeného usudzoval, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Preto je podľa žalovaného náhla zmena postoja súdu prvej inštancie k uvedenej lekárskej správe prinajmenšom prekvapujúca. Odvolací súd k tomu uvádza, že v bode 14 odôvodnenia uznesenia č.k. 5Co/24/2019 - 105 zo dňa 07.05.2020 sa otázkou dosiahnutia zmluvne dojednanej kadenčnej doby v dĺžke 14 dní, v súlade s článkom 15 bod 1.12 všeobecných poistných podmienok pre poistenie úrazu a zodpovednosti zaoberal s tým, že žalobca poukázal na oceňovacie tabuľky pod bodom 4.123 poranenie vonkajšieho alebo vnútorného menisku liečené konzervatívne, kde je stanovená doba liečenia v dňoch 50 dní. Preto táto otázka podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k žalovanému nemôže byť otázkou prekvapujúcou. Zároveň odvolací súd konštatoval, že uvedené zmluvné dojednania je potrebné vysvetliť i s ohľadom na normy spotrebiteľského práva. Žalovaný ani v priebehu konania na súde prvej inštancie, ani v odvolacom konaní nepredstrel taký argument, prípadne dôkaz, ktorým by tvrdenie súdu prvej inštancie sponchybil. Preto podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov na ktorých založil svoje rozhodnutie. Jeho postup je v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, a zároveň súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil v súlade s pravidlami formálnej logiky.

21. Súd prvej inštancie správne rozhodol i čo do trov konania. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP, a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).